

پند و پیام های رودکی

آمنه باطانی

دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نیشابور

چکیده

سامانیان در قسمت هایی از سرزمین ایران موفق می شوند فرهنگ بیداری و گرایش به زبان و ادب پارسی را در تمام ابعاد فراگیر کنند. قرن چهارم دربار سامانی مرکز تجمع شاعران، ادیبان، حکما و علمای بسیاری است که، این خود حاکی از رونق و جایگاه ارزشمند عالم و علم است که خود سبب رونق و پیشرفت علمی جامعه آن روزگار شده است. در این میان رودکی شعرپارسی را از تنگناهایی که ادب و زبان عربی ایجاد کرده بود خارج و به عظمت و اقتدار می رساند. شعرزهد زاده ی عصر سامانی است. نگارنده بر آنست تا در این پژوهش به این سوالات مقدر که ابتداچه نوع پیام های در دیوان شاعر از بسامد بیشتری برخوردار است و آیا تمام پندها زاهدانه است یا خیر؟ پاسخ مناسبی را بدهد. همچنین نگارنده سعی کرده است پندها و پیام های رودکی را با توجه به شاهد مثالهایی از دیوان خود شاعر بررسی و تحلیل نماید. شعر رودکی مملو از پیام ها و پندهای خیال انگیزی است که شاعر در شعرهایش خواننده را به تفکر، تعمق و کار بستن آنها توصیه کرده است.

کلید واژه: پند و پیام، عبرت گیری، یاد مرگ و پیری، طبیعت و شادخواری، خرد ورزی